

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20089

гр. София, 22.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
закрито заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разглежда дело номер **6008** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Ц. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 882/21.04.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която е временно отнето свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. С жалбата направено искане за спиране изпълнението на административния акт. Посочва се, че жалбоподателят упражнява професията „таксиметров шофьор“, за което прилага договор, и това е единственият му източник на доходи и отнемането на СУМПС за срок от 3 месеца за инцидент с характер на „паркинг щета“ е санкция, която далеч надхвърля целите на закона.

Искането за спиране на изпълнението е направено от надлежна страна, в хода на образувано съдебно производство по оспорване на заповедта, поради което е процесуално допустимо.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Следователно, предпоставка за спиране изпълнението на административния акт е наличието на вероятност от причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда.

В случая, във връзка с изложените в жалбата твърдения и доводи, подкрепени с доказателства, че жалбоподателят упражнява професия на „таксиметров шофьор“, може да се направи извод, че от предварителното изпълнение на заповедта могат да настъпят значителни за адресата на мярката вреди. Доколкото професията „таксиметров шофьор“ без съмнение предпоставя притежаването на СУМПС, отнемането на свидетелството има за последица невъзможност да се упражнява

дейността, което съответно лишава жалбоподателя от доходи за периода на действие на мярката. С оглед изложеното и предвид обстоятелствата, при които е предполагаемо извършено нарушението /при маневра, свързана с паркиране, при която е леко засегнат друг автомобил/, с предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ, биха се засегнали права и законни интереси на жалбоподателя в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел. Наред с това и при липсата на данни за опасно или застрашаващо пътната безопасност поведение, съдът приема, че заповедта би могла да бъде ефективно изпълнена и на по-късен етап – след разрешаване спора относно нейната законосъобразност.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № 882/21.04.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: